

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 23. TĀ•DNE

StĀ•eda, 06 Ā•erven 2007

SouĀ•asnĀ• situace je z meteorologickĀ•ho hlediska velice zajímavĀ•. Je vysokĀ• tlak a mĀ•me i pošmourno a deštivo, objevujĀ• se i bouĀ•ky. Co se vlastnĀ• dĀ•je? VysvĀ•tlenĀ• je v zĀ•sadĀ• banĀ•lnĀ• a jednoduchĀ•, byĀ• skuteĀ•nost bĀ•vĀ• nĀ•kdy sloĀ•itĀ•jši. Jde o to, Ā•e v pĀ•izemnĀ• vrstvĀ• se sem nasouvĀ• vĀ•ek tlakovĀ• vĀ•e, se stĀ• SkandinĀ•viĀ•, kolem nĀ• k nĀ•m proudĀ• relativnĀ• chladnĀ• a vlhkĀ• vzduch od vĀ•chodu aĀ• severovĀ•chodu.

Ve vĀ•rstvĀ•ch atmosféry je naopak tlak niĀ•, neĀ•li okolĀ• a mluvíme tedy o tak zvané vĀ• tlakovĀ• nĀ•. Tato bĀ•vĀ• nĀ•kdy dosti stabilnĀ•, to znamenĀ•, Ā•e se pĀ•etĀ•i proti smĀ•ru hodinovĀ•ch ruĀ•Ā• podstatĀ• na stejnĀ•m mĀ•stĀ•, nĀ•kdy i takzvanĀ• retrogrĀ•dnĀ• cestou, tedy od vĀ•chodu k zĀ•padu. JelikoĀ• je tomu tak i v souĀ•a dobĀ•, znamenĀ• to obnovenĀ• pĀ•ilivu velmi teplĀ•ho vzduchu na nĀ•e ūzemĀ•. VĀ•sledkem tedy bude jĀ• v polovinĀ• tohoto tĀ•dne dusnĀ•, horkĀ• poĀ•asĀ• s teplotami i okolo tropickĀ• 30 s mĀ•stnĀ•mi bouĀ•kami. A ono zataĀ•eno, kterĀ• mĀ•me teĀ•, vydrĀ• maximĀ•nĀ• do ūterka, kdy obĀ•asnĀ• pĀ•ehĀ•ky Ā•i dĀ• spolu s bouĀ•kami ustane. Od stĀ•edy do Ā•tvĀ• Ā•kejme v odpolednĀ•ch hodinĀ•ch mĀ•stnĀ• bouĀ•ky, v pĀ•ek zcela jasnou oblohu a tropickĀ• teploty. Lehce se ochladĀ• v sobotu v Ā•echĀ•ch, kdy nĀ•s zaĀ•ne pĀ•echĀ•zet studenĀ• fronta a ještĀ• vĀ•ce v nedĀ•li, kdy pĀ•ejde celĀ• nĀ•e ūzemĀ•. JinĀ•mi slovy v sobotu ještĀ• 26 aĀ• 30, na MoravĀ• ještĀ• tepleji, v nedĀ•li "pouze" 22 aĀ• 26", oblaĀ• pĀ•ehĀ•ky a bouĀ•ky Ā•i obĀ•asnĀ• dĀ•. Adam Gamrot MyslĀ•m, Ā•e dĀ•vky a Ā•eny, kterĀ• dostanou do vĀ•nk (Yvetta, Yvette) (7.6.), majĀ• uĀ• pĀ•edem jĀ•stĀ• ūspĀ•ch. NapĀ•. takovĀ• Yvetta HlavĀ•ovĀ•, kterĀ• vytvoĀ•ila Ā•enskĀ• svĀ•t v pĀ•eplavbĀ• kanĀ•lu La Manche. A tĀ•ch zpĀ•vĀ•ek… (ovšem, mĀ•la-li bych si vybrat, asi bych preferovala spĀ•; tu SimonovĀ•, neĀ• Bartošovou.) JmĀ•no samo k nĀ•m pĀ•išlo pravdĀ•, podobnĀ• z Francie. RozhodnĀ• mĀ• germĀ•nskĀ• pĀ•vod a podle pĀ•ekladu znamenĀ• "tisovĀ• lukš". Z tisu se totiĀ• od pradĀ•va dĀ•lajĀ• jedny z nejlepšch lukš a to uĀ• asi 50 000 let… Ano, vynĀ•z luku spadĀ• podle vĀ•deckĀ•ch odhadĀ• do starši doby kamennĀ•. Tak dlouho uĀ• asi jsou na svĀ•tĀ• i lvetky. ZĀ•roveĀ• s lvetou mĀ• svĀ•tek Slavojš jmĀ•no pĀ•vodu slovanskĀ•ho, kterĀ• se po zemĀ•ch Ā•eskĀ•ch rozšiĀ•lo zejmĀ•na pod vlivem rukopisu KrĀ•lovĀ•dvorskĀ•ho z pĀ•ibĀ•hu o dvou bratřech. Mj. oba bratry mĀ•Ā•eme spatĀ•it zvĀ•Ā•nĀ•lé v sochĀ•ch od Myslbeka na VyšehradĀ•. Jinak je toto jmĀ•no znĀ•mĀ• pĀ•edevšim z nĀ•zvu mnoha sportovnĀ•ch klubĀ•. A kupodivu, i samotnĀ•ch SlavojĀ• u nĀ•s stĀ•le ještĀ• Ā•ije kolem tĀ•mĀ• set! 8. 6. je den Sv. Medarda, svĀ•tce obestĀ•enĀ•ho mnoha povĀ•stmi. Samo jmĀ•no je germĀ•nskĀ•ho pĀ•vodu a sloĀ•eno ze slov maht - moc a hard - tvrdĀ•, tedy ten, kdo je mocnĀ•, tvrdĀ•, nesmlouvavĀ•. SvĀ•tec je malovĀ•n s ūsmĀ•vem na rtech (proĀ•eĀ• je povaĀ•ovĀ•n i za ochrĀ•nce proti bolestem zubĀ•) a orlem nad hlavou (jako malĀ• se dostal do bouĀ•e a ochrĀ•nil ho velkĀ• orel, kterĀ• na nĀ•m rozestĀ•el svĀ• kĀ•idla). SouĀ•asnĀ• je patĀ• sedlĀ•k, vinaĀ• a slĀ•dkĀ•. Ale hlavnĀ• se k nĀ•mu modlilo za suchĀ• poĀ•asĀ•. Ale vzhledem k tĀ• jeho pĀ•Ā• sloveĀ•nĀ• kapa kĀ•i… Nu, SlovĀ•ci majĀ• pĀ•Ā• sloviĀ• romantiĀ•jši: AkĀ• pieseĀ• nĀ•m Medard zařidil, takĀ• nĀ•m celĀ• mesiac potydlĀ•k". Zajímavost nakonec: tomuto dni se pĀ•Ā•pisuje i vznik Slavnosti rĀ•Ā•ovĀ• - v ten den totiĀ• vybranĀ• nejctnostnĀ•jši dĀ•vka dostane rĀ•Ā•ovĀ• vĀ•nec a skvostnĀ• dar. SouĀ•asnĀ• prĀ• u nĀ•s mĀ•me kolem sedmnĀ•cti MedardĀ• ctnostnĀ• dĀ•vky spoĀ•itĀ•ny nejsou… Stanislava (9. 6.) mĀ• kĀ•estnĀ• jmĀ•no slovanskĀ•ho pĀ•vodu, odvozenĀ• od slova stan, tj. "pevnostš". VĀ•znam jmĀ•na se vyklĀ•dĀ• jako "upevni slĀ•vuš"; pĀ•Ā•padnĀ• Ā•lovĀ•k, "zĀ•skĀ•vajĀ•cĀ• slĀ•vu vytrvalostĀ•š". V martyrologiu svĀ•tĀ•ch nenĀ• toto jmĀ•no zastoupeno, pĀ•Ā•esto je jeho oblĀ•ba velkĀ•. Nejenom u nĀ•s bychom nĀ•li mnoho StĀ•Ā• a StĀ•Ā•ek, jsou i v Polsku, Bulharsku, na Slovensku a na BalkĀ•nĀ•. Jak je vidĀ•t, je to jmĀ•no pĀ•Ā•imo všeslovanskĀ•. Gita (10. 6.) mĀ• jmĀ•no tajemnĀ• a vonĀ•cĀ• dĀ•lkami. Podle latinskĀ•ho pĀ•Ā•episu Margarita znamenĀ• (pupen Ā•i perla), Margito jĀ• Ā•Ā•kajĀ• v MaĀ•arsku a rovnĀ•Ā• prĀ• mĀ•Ā•e bĀ•t i zdroj Brigita, nebo Birgita. StejnĀ• vĀ•znam mĀ• jmĀ•no v Anglii i na Slovensku: Margaret je i jmĀ•nem pro kopretinu. Naše MarkĀ•tka mĀ• tentĀ•Ā• pĀ•vod jmĀ•na. Snad nejzajímavĀ•jši je pĀ•vod jmĀ•na - ze staroindĀ•tinyš MandĀ•Ā•ri… SlavnĀ• Bruno (11. 6.), po kterĀ•m je tenhle svĀ•tek, pochĀ•zel ze saskĀ•ho cĀ•skĀ•ho rodu a pĀ•sobĀ• jako vĀ•roznĀ•st. Tato Ā•innost se mu velice dĀ•tila - rozhodl se, Ā•e se bude vĀ•novat pĀ•edevšim obracenĀ• Slova sprĀ•vnou vĀ•ru - proĀ•eĀ• byl v r. 1009 zabit Prusy. ZnĀ•mĀ• osobnosti pak jsou namĀ•tkou Bruno Ferrari, Bruno Banani a Giordano Bruno - pĀ•Ā•emĀ• zde je Bruno pĀ•Ā•jmenĀ• š ale ten taky neskonĀ•il dobĀ•e... Samo jmĀ•no znamenĀ• "hnĀ•dĀ•, snĀ•dĀ•, opĀ•lenĀ•, brunetš"; a je pĀ•vod starogermĀ•nskĀ•ho. SvĀ•tku, kterĀ• slavĀ• Antonie (12. 6.), dalo zĀ•klad latinskĀ• slovo "antesš"; zamenĀ•jĀ•cĀ• "pĀ•Ā•edš"; vpĀ•Ā•edu, v Ā•ele. ToniĀ•ky a TonĀ•kovĀ• jsou pĀ•vodem ze zĀ•kladnĀ•ho Antoninus, coĀ• znamenĀ• "patĀ•Ā•cĀ• Antoniovi". NejspĀ•eš ve starĀ•m Ā•imĀ• tito jmenovci bĀ• pĀ•Ā•Ā•slušnicemi a pĀ•Ā•Ā•slušnĀ•ky velmi slavnĀ•ho rodu AntonĀ•. PomiĀ•me teĀ• všechny ty slavnĀ• AntonĀ• v Ā•ele s nejslavnĀ•jši MariĀ• Antoinnetou, kterou Francouzi tak milovali, aĀ• si ji i popravili a vĀ•nujme vzpomĀ•nku jednĀ• tĀ•mĀ• Ā• neznĀ•mĀ• ToniĀ•ce, kterĀ• vloni umĀ•elaš a to babiĀ•ce TaterovĀ•, bĀ•valĀ• majitelce slavnĀ• trampskĀ• hospĀ•dky "U TaterĀ•", kterĀ• se nalĀ•zĀ• poblĀ•Ā• ještĀ• slavnĀ•jši osady Ztracenka.

AntonĀ•n (13. 6.), mĀ• svĀ•tek hned druhĀ• den. Ti starši si urĀ•itĀ• pamatujĀ• "AntonĀ•na, topĀ•e elektrĀ•renskĀ•ho", stejnĀ• jako znĀ•mĀ• dva Tondy - ZĀ•potockĀ•ho a NovotnĀ•ho. JeštĀ• Ā•e uĀ• jsou za nĀ•mi... NaštĀ• stĀ•i ani jeden z nich nenĀ• svĀ•tĀ•, takĀ•e pro nĀ•s uĀ• nejsou ani dĀ•jepis :-)) Ten opravdu svĀ•tĀ• byl z Padovy, patĀ•il mezi vynikajĀ•cĀ• osobnosti katolickĀ• cĀ•rkve a jĀ•Ā• za jedenĀ•t mĀ•sĀ• po svĀ• smrti byl prohlĀ•sen za svĀ•tce. Však takĀ• krĀ•tce po jeho smrti se prĀ• kolem jeho hrobu zĀ•aly dĀ•t zĀ•raky. Na praĀ•skĀ•m StrossmayerovĀ• nĀ•mĀ•stĀ• mĀ• kostel, kde jsou moc hezkĀ• svatby. SympatickĀ• byl i Ā•ernovlasĀ• a Ā•ernookĀ• Antonio, všem znĀ•mĀ• z reklamy - jehoĀ• Ā•enĀ• je napĀ•me potom zima. Dnes je ToniĀ•ek patronem všech milujĀ•cĀ•ch, manĀ•elstvĀ•, cestujĀ•cĀ•ch, rolnĀ•kĀ• a pekaĀ•. LidĀ• na celĀ•m svĀ•tĀ• se k nĀ•mu modlĀ•, kdyĀ• hledajĀ• ztracenĀ• vĀ•ci a vidĀ• v nĀ•m pomocnĀ•ka v nouzi. (NĀ•co na tom bude, moje kamarĀ•dky chodila pravidelnĀ• zapalovat svĀ•ky k AntonĀ•kovi, kdyĀ• její dcera propadla drogĀ•m. Nakonec ji z toho dostala, je vdĀ•nĀ•, pracuje a je v pohodĀ•.) Jinak toto jmĀ•no tĀ• proslavil Marcus Antonius - Ā•Ā•mskĀ• vojevĀ•dce a - to nejhezĀ•Ā• nakonec - milenec Kleopatry... PidĀ•mĀ•ch